

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 31. stycznia 1891.

(Zawiera Nr. 11.—15.)

11.

Ustawa z dnia 2. stycznia 1891,

o dalszem przedłużeniu terminu do spłaty zaliczek bezprocentowych przywołanych Karyntyi z przyczyny powodzi w r. 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby co do zaliczek bezprocentowych, które w myśl §. 4go ustawy z dnia 13. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 30) a względnie rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130) z dotacyi wyznaczonej w sumie 100.000 zł. udzielone zostały gminom i członkom gmin w Karyntyi, odroczył tym z obdzielonych, którzy w r. 1889 dotknięci zostali ponownie klęskami żywiołowemi i popadli w niedolę, termin do rozpoczęcia ich spłaty, w ustawie powyższej na dzień 1. stycznia 1886 ustanowiony a który ustawą z dnia 7. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 128) najpóźniej aż do dnia 1. stycznia 1889 przedłużyć pozwolono, jako też rozpoczęte już spłacanie tych zaliczek, a to najpóźniej aż do dnia 1 stycznia 1892.

Odroczenie to przywołone być może tylko na prośbę interesowanych w miarę rzeczywistej, stwierdzonej potrzeby.

Co do prośb o odroczenie decydować ma Rząd w porozumieniu z wydziałem krajowym.

§. 2.

Odpowiedzialność kraju za zwrot tych zaliczek przedłuża się na okres odroczeń w §. 1 przywołanych.

§. 3.

Podania, dokumenty i czynności urzędowe, tyczące się odroczeń terminów, które będą potrzebne na zasadzie ustawy niniejszej, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

12.**Ustawa z dnia 6. stycznia 1891,**

zmieniająca ustawę z dnia 26. maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 82) o wybudowaniu własnych domów celem pomieszczenia w nich obu gimnazyów rządowych w Gradcu istniejących i o uzyskaniu fundusów na to potrzebnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Suma ogólna kosztów budowy domów, które stosownie do §. 1go ustawy z dnia 26. maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 82) mają być w Gradcu wystawione celem pomieszczenia w nich obu tamtejszych gimnazyów rządowych, wynosić ma najwięcej 330.000 zł.

§. 2.

Fundusze na to potrzebne w przerzeczonej sumie nieprzekraczalnej uzyskać należy w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej $3\frac{1}{2}$ od sta, amortyzacya $\frac{3}{4}$ od sta i żeby umarzany był ratami półrocznymi, poczynając nie od roku 1890 (§. 2 ustawy z dnia 26. maja 1888, (Dz. u. p. Nr. 82), lecz od roku 1891.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 6. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

13.**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 14. stycznia 1891,**

o zmianie w I. Części przepisów dotyczących się służby wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny zmienia się ustęp trzeci §. 23:10 przepisów o służbie wojskowej Część I (Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45), jak następuje:

Postępowanie i wydanie wyroku należy w przypadkach pierwszego ustępu do Władzy administracyjnej gminy przynależności, w przypadkach drugiego ustępu, do Władzy administracyjnej miejsca pobytu.

Weltersheimb r. w.

14.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1891,**

o ustanowieniu delegacyi królewsko-węgierskiej komory głównej w Budapeszcie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu ustanowiona została w nowopeszteńskiej fabryce machin i kotłów okrętowych, do banku eskomptowego węgierskiego w Budapeszcie należącej, delegacya królewsko węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 1. stycznia 1891.

Dunajewski r. w.

15.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. stycznia 1891,**

którem na zasadzie ustawy z dnia 16. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 218) o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie sądownictwa tychże Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich i częściowe przeniesienie onegoż na nowe Sady w Egipcie ustanowione.

§. 1.

Postanowienia, tyżące się zmian w sądownictwie Sądów konsulowskich austriacko-węgierskich w Egipcie, wydane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 18 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 153), których moc obowiązująca przedłużona została po raz ostatni rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. stycznia 1889 (Dz. u. p. Nr. 16), obowiązywać mają nadal tymczasowo aż do dnia 1. lutego 1894.

§. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 29. stycznia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.